

pem humilimo cultu exciperent, & in Hospitium usque per collocatam utrinque armatorum seriem deducerent.

Postquam epulis exempta fames, Lobaviam versus directum fuit curriculum, ibique pernoctatum. Dies hæc erat Sabbati. Dominicâ illuciente Serenitas Sa. ut pergeret nefas duxit, nî DEO ter Opt: Maxo: honorem prius tribueret & cultum. Oppidanum igitur templum ingressâ ipsâ, Nobilis & Reverendissimus Vir, Dns. D. Matthias Hoë ab Hóëneg suggestum conscendit, & doctissimam concionem super textu Evangelii, quòd illo die populo prælegi solet, de Paralytico Matth: ix. habuit, quam, ut summus est dicendi artifex, memorabilissimâ finivit Coronide: Sequendum Christianis exemplum Optimi Salvatoris, qui licet à Scribis morderetur clanculum; iste blasphemar; pensi tamen hoc minime habuit, sed ingens illud miraculum perfecit: Surge, tolle tuum lectum, & abi in domum tuam. Neminem omnibus placere & omnia rectè facere posse; Cavillatorum, Obtrectatorum, & malignantium infinitum esse numerum: οἱ πολλοὶ κακοί, ut est in proverbio; pergendum modò in tenore rectè factorum, sufficere si Deo κατὰ λογίωσιν actionum nostrarum constet ratio. Sed frustra sim, si tenui rudiq; peniculo imitari velim Protogenis aut Apellis lineas.

Rebus sacris peractis relictisq; corporibus Görlicium perrectum est. Mirum hîc fuit populi studium, qui fenestris & plateis effusus, ut Vrbs est populosissima, incredibili cum cupiditate & gaudio Principem intrare videbat. Horâ unâ atq; alterâ antè Serenissimus Archidux Carolus advectus erat, non quod necessitas hoc exigere, ut cum Serenitate Sa. se se conjungeret, sed ut veritate comprobaretur vetus adagio: ὁ θεὸς αἰεὶ τὸν φίλον πρὸς φίλον ἄγει. Tâmprovvisus insperatusq; occurfus

